تاثیر اقتصاد بر ازدواج در کره‌جنوبی

یک تحقیق نشان می‌دهد که در کره‌جنوبی میزان بالایی (۹درصد) از زنان مجرد را خانم‌های ۲۹-۲۵ سال تشکیل می‌دهند. این درصد به تدریج و با بالارفتن سن کاهش می‌یابد و خانم‌های گروه سنی ۳۴-۳۰ سال در مجرد بودن سرعت کمتری نسبت به خانم‌های ۲۹-۲۵سال دارند. درواقع در سال‌های اخیر تغییری بزرگ در رابطه با ازدواج در کره‌وجود داشته است. اکثر اطلاق را انتخاب می‌کنند و مجرد بودن را ترجیح می‌دهند. این پدیده اجتماعی اثرات خود را بر پیری جمعیت درحال رشد نشان می‌دهد و در ابتدا شدن مشکلات اجتماعی و بطور مستقیم بر اقتصاد تأثیر می‌گذارد. همان‌طور که می‌دانیم ازدواج نماد ثبات جامعه و کشور است. مردم‌شکلات خانوادگی را مدیریت می‌کنند و زن نقش آموزش کودکان و انجام کارهای خانه را به عهده دارد. اما با توسعه اقتصادی این مفهوم شکسته شده و زنان مجبور شده‌اند به دنیای کار بپیوندند. در جنوب شرقی آسیا ۹۵درصد از زنان شاغل هستند.

در کره‌جنوبی میزان زنانی که شاغل هستند نسبت به مردان بیشتر است. درواقع زنان امروز از نگرش جدیدی برخوردار شده‌اند و این نگرش باعث می‌شود که آنها ارزش خاصی پیدا کنند، استقلال داشته باشند و کارهای بهتری در جهت پیشرفت برایشان وجود داشته باشد. با این که کره مفهوم سنتی جامعه را حفظ کرده، جهان قرن بیست‌ویکم براساس برابری بین زن و مرد ساخته شده است. در نتیجه زنان تحریمات جامعه سنتی را که به آنها اجازه کار نمی‌داد، شکسته‌اند. اما خوشبختانه هنوز نقش خانواده در جامعه با برجاست و برابری بین زن و مرد برای خوشبختی زوجین مثبت است.

زنان و بنتامی همسران خوب برای مردان کره‌ای

دولت کره‌جنوبی باتوجه‌به افزایش بی‌ثباتی در خانواده‌ها و آمار بالای طلاق میان مردان کره‌ای و همسران خارجی آنها، کلاس‌های آموزش همسرداری برای زنان خارجی که همسر کره‌ای دارند، برگزار می‌کند.

الجزیره در گزارشی نوشت: در یکی از این کلاس‌ها که در شهر هوشی‌مینه در ویتنام برگزار می‌شود، شرکت‌کنندگان با فرهنگ کره‌ای آشنا می‌شوند و کتاب‌هایی به زبان ویتنامی درباره این که عروس خانواده کره‌ای چگونه باید عمل کند، می‌خوانند.

این کتاب‌ها پر از تصاویری از لباس‌های سنتی کره‌ای هستند و رهنمودهایی درباره تفاوت میان پجه‌داری کره‌ای‌ها و ویتنامی‌ها، نکاتی درباره رفتار با خانواده همسر و نکات خانه‌داری ارایه می‌کنند.

در یکی از این کتاب‌ها می‌خوانیم: «به یاد داشته باشید، وقتی که میز را می‌چینید، برنج در سمت چپ قرار می‌گیرد و سوپ در سمت راست.»

نرخ ازدواج کره‌ای‌ها با افراد خارجی در سال‌های اخیر رشد بسیار زیادی داشته، به‌طوری که طبق آمارهای رسمی، از ۴۷۱۰ مورد در سال ۱۹۹۰ به حدود ۳۰هزار مورد در سال ۲۰۱۱ رسیده است.

کیم کی یونگ، مدیر بنیاد تبادلات فرهنگی آسیا که این کلاس همسرداری را در ویتنام برگزار می‌کند، می‌گوید: با افزایش روابط اقتصادی میان دو کشور، خیلی از مردان کره‌ای که برای مبادلات تجاری به ویتنام می‌روند، با زنان ویتنامی ازدواج می‌کنند.

تعداد زنان ویتنامی که به ازدواج مردان کره‌ای درآمده‌اند از ۷۷ در سال ۲۰۰۰ به بیش از ۷۵۰۰ نفر افزایش پیدا کرده و به این ترتیب، ویتنام از نظر تأمین همسر برای کره‌ای‌ها، چین را هم پشت سر گذاشته است.

دولت کره‌جنوبی از این نگران است که چنین ازدواج‌هایی به مشکلات اجتماعی دامن بزنند. به همین دلیل برای افزایش موفقیت ازدواج کره‌ای‌ها با خارجی‌ها، از برگزاری کلاس‌های آموزش همسرداری حمایت می‌کند. کیم می‌گوید، وزارت خانواده و برابری جنسیتی کره ۱۰۰هزار دلار به این برنامه‌ها کمک کرده است.

واردات عروس به کره‌جنوبی

مسئولان در کره‌جنوبی به کشاورزان ساکن روستاهای این کشور کمک می‌کنند تا هزینه آوردن عروسان سفارشی بستی خود را از کشورهای دیگر بپردازند.

به‌گزارش رویترز، مسئولان استان کیونگ سانگ در کره‌جنوبی در نظر دارند اجرای این برنامه آموزشی را شروع کنند که براساس آن به هر کشاورز تنها ۶۱۳ دلار (۶ میلیون وون) پرداخت می‌شود تا با زنان خارجی ازدواج کنند.

چون زنان کره‌ای علاقه‌ای به زندگی در روستا ندارند، کشاورزان کره‌ای در سال‌های اخیر اقدام به وارد کردن همسر از دیگر کشورهای آسیا کرده‌اند.

ریو کوم جو یک مقام اداره کشاورزی استان فوق در جنوب کره‌جنوبی گفت چون زنان کره چنین رفتاری در پیش گرفته‌اند ما تصمیم گرفتیم برای یک دوره آزمایشی به مردان کشاورز کمک مالی بدهیم.

تعداد مردان کره‌ای که در سال‌های اخیر با زنان خارجی ازدواج کرده‌اند به‌شدت افزایش یافته است. چین در تامین عروس اول و ویتنام در مقام دوم است.

قانونمند شدن ازدواج با اتباع خارجی

کره‌جنوبی قصد دارد ازدواج اتباع این کشور با خارجی‌ها را به شکل قانونمند درآورد.

دولت کره‌جنوبی قصد دارد طی ماه‌جاری میلادی قوانین جدیدی را در حوزه ازدواج اتباع این کشور با خارجی‌ها به اجرا درآورده در حالی که منتقدان می‌گویند، دولت به‌جای این قوانین باید مسائل مربوط به جذب خارجی‌ها را به کره حل کند. منتقدان معتقدند دولت کره‌جنوبی به جای فشار به خارجی‌ها باید از اتباع خارجی که به ازدواج شهروندان این کشور درمی‌آیند حمایت کند.

به‌نظر می‌رسد تصمیم اخیر دولت کره‌جنوبی در پی ازدیاد ازدواج اتباع خارجی- به‌خصوص از جنوب‌شرقی و شرق آسیا- با شهروندان این کشور اتخاذ شده است. در حالی که قانون گرفتن ویزای ازدواج در سال ۲۰۰۰ در این کشور اجرا شد در سال ۲۰۰۵ با جهشی زیاد مواجه شد و ۳۰هزار خارجی از این طریق ویزای ورود به کره‌جنوبی را کسب کردند.

هم‌اکنون و براساس آمارهای سازمان آمار دولتی کره‌جنوبی از سال ۲۰۰۰ تعداد ۲۳۶هزار زن خارجی با اتباع این کشور ازدواج کرده‌اند که حاصل آن تولد ۱۹۰هزار کودک است. ۸۰درصد این زنان از چین، تایلند، مغولستان، ویتنام، فیلیپین و کامبوج و در یک فرآیند بسیار ساده و در موارد بسیاری، از راه دور و توسط شرکت‌های ازدواج توانسته‌اند با اتباع کره‌جنوبی ازدواج کنند. دولت کره‌جنوبی در ابتدا وجود این شرکت‌ها را برای کنترل جمعیت و موارد دیگر مفید می‌دانست اما از سال ۲۰۱۰ و با انتشار گزارش‌هایی مبنی بر شکنجه و قتل زنان خارجی توسط شوهران آنها، تصمیم به محدود کردن فعالیت آنها گرفت. براین اساس دو سال زندان در انتظار کسانی است که با دادن اطلاعات غلط یا معرفی یک زن به دو مرد کره‌ای سعی در فریب دولت داشته باشند.

این قوانین خیلی زود اثر خود را گذاشت و تعداد این مجموعه‌های واسطه ازدواج از ۱۶۹۷ شرکت در سال ۲۰۱۱ به ۵۱۲ عدد در سال ۲۰۱۳ رسید. حالا دولت کره‌جنوبی با سخت کردن قوانین، زنان و مردان خارجی را مجبور کرده امتحان زبان کره‌ای بدهند و همچنین ثابت کنند که طرف کره‌ای‌شان حداقل ماهیانه ۱۴/۸ میلیون وون معادل ۱۴هزار دلار درآمد دارد.

دوره تفکر
راهکار جلوگیری از افزایش طلاق در کره‌جنوبی

کره‌جنوبی با اجرای قانونی جدید تلاش می‌کند جلوی افزایش طلاق را بگیرد. کره‌جنوبی برای کاهش درصد طلاق در این کشور تصمیم گرفته است به درخواست زوج‌هایی که می‌خواهند طلاق بگیرند به سرعت ترتیب اثر داده نشود و آنها باید مدتی در انتظار بمانند.

خبرگزاری «یونهاپ» گزارش داد، دادگاه عالی کره‌جنوبی اعلام کرد، دستگاه قضایی این کشور برای زوج‌هایی که می‌خواهند طلاق بگیرند یک دوره انتظار تعیین خواهد کرد.

براساس این قانون جدید زوج‌هایی که در کره‌جنوبی می‌خواهند طلاق بگیرند اول باید برای فرزندان خود قدم پیدا کنند. زوج‌هایی که فرزند دارند باید ۳ ماه منتظر بمانند و اگر فرزند نداشته باشند باید یک‌ماه منتظر بمانند که به دوره تفکر موسوم شده است.

فرهنگ و خانواده در کشوری به نام ببر آسیا

خانواده‌ها و گروه‌های خویشاوندی: به‌طور سنتی کره‌ای‌ها از سیستم طایفه‌گرایی پیروی می‌کنند. مردم کره روی نهاد خانواده تأکید فراوانی دارند، رعایت آداب خانوادگی از ضروریات رفتار در جامعه کره‌ای به‌حساب می‌آید و هم‌چنین با والدین و بزرگترها با احترام رفتار می‌کنند. براساس سیستم طایفه‌گرایی خانواده‌ها فرزند پسر را بیشتر ترجیح می‌دهند. به‌طور سنتی تا سال ۱۹۸۹، پسر ارشد از سهم بیشتری از ارث برخوردار می‌شد، چراکه باید هم وظایف والدین در زمان کهنسالی آنان و هم مسئولیت انجام مراسم نیاکان را برعهده بگیرد. براساس سنت کره‌ای، گروه خویشاوندی پدری کلیه اعضای فامیل در برنامه‌های مشترک گروه‌های خویشاوندی شرکت می‌کنند و نسبت به بجای آوردن مراسم تشریفاتی، اظهار احترام به ارواح نیاکان و تجدید روابط خانوادگی همت می‌گمارند. بسیاری از کره‌ای‌ها شجره‌نامه قدیمی چندصدساله خود را همچنان حفظ کرده‌اند.

آداب معاشرت: آموزه سنتی کنفوسیوسی روی نزاکت در روابط بشری و ۵ بعد از روابط شامل روابط بین حاکم و رعیت، پدر و پسر، شوهر و زن، عالی و دانی و دوست و دوست تأکید می‌کند. کنفوسیوس معیار اخلاق و راهنمای بسیاری از مردم است. کره‌ای‌ها نسبت به نوع رفتار بسیار دقیق بوده و نوع صحبت کردن آنها بارتاب روابط سلسله مراتبی آنان بین بازیگران اجتماعی است. به‌جز همکلاسی‌های قبلی و سایر دوستان بسیار نزدیک، بزرگسالان از اسامی اول برای نام‌بردن یکدیگر استفاده نمی‌کنند. معمولا عناوینی نظیر دکتر یا مهندس یا پرزیدنت با یک پسوند افتخار‌آمیز Nim که برتری اجتماعی را یادآور می‌شود به‌کار گرفته می‌شود. کره‌ای‌ها با افراد بالا دست جامعه فروتن، اما نسبت به افراد پایین‌تر با طبقه دوستان، رفتار دوستانه‌ای دارند. میانگین ازدواج دختران به ۳۵سال در سال ۲۰۱۲ (و ۳۷سال برای مردان) رسیده است.

نظام آموزشی: سیستم مدارس کره‌جنوبی، شامل ۶سال مقطع ابتدایی، ۳سال دوره اول متوسطه و ۳سال دوره دوم (دبیرستان) است. دبیرستان‌ها به دو گروه (مدارس هنر و علوم‌انسانی) و (فنی‌وحرفه‌ای) تقسیم می‌شود. در کشور کره، ۹سال اول از آموزش (ابتدایی و متوسطه) رایگان و اجباری است هرچند موسسات آموزش خصوصی نیز فعال هستند.

۳سال آخر دبیرستان اختیاری بوده و می‌بایستی هزینه آن نیز از سوی خانواده‌ها پرداخت شود. همچنین توجه زیاد به مقوله آموزش به‌عنوان بازتابی از میراث سلسله مراتبی کنفوسیوسی بجای مانده از دوران قدیم و ابزاری برای ارتقای شرایط اجتماعی می‌شود. به‌همین دلیل میزان تحصیلات در تعیین طبقه اجتماعی، ارتقا در سیستم اداری و سطح درآمد فرد تأثیر فراوانی دارد. لذا خانواده‌ها برای ورود فرزندانشان به دانشگاه‌های کشور هزینه‌های فراوانی می‌کنند. حدود ۸۵درصد از جوانان پس از دبیرستان وارد دانشگاه می‌شوند. کره با حدود ۳میلیون و ۳۰۰هزار دانشجو، دارای یکی از بالاترین آمار دانشجو است. هزینه‌های دانشگاهی نیز بسیار سنگین است، تاجایی که این مسأله منجر به خودکشی میانگین سالانه حدود ۲۳۰ جوان می‌شود. کشور کره با حدود میانگین ۱۰هزار دلار در سال، پس از آمریکا، دومین کشور گران از نظر هزینه‌های تحصیلی است.

معضلات اجتماعی: از آنجایی که کشور کره‌جنوبی تنها پس از طی چند دهه به فرآیند توسعه اقتصادی دست یافته، لذا نیل به این رتبه در اثر یک فرآیند توسعه ناهمگون بوده که با یکسری از مشکلات اجتماعی ناشی از تغییر «شدید» نظیر مشکلات اقتصادی، عدم برابری در توزیع ثروت و فاصله طبقاتی بالا، رقابت سنگین و طاقت‌فرسا برای دستیابی به طبقات بالای اجتماعی، افزایش سن ازدواج، ازدیاد میزان جرم و جنایت و ناهنجاری در مدارس، بحران‌های اقتصادی، مواجهه با بحران فرهنگ شهرت و خشونت‌های داخلی همراه بوده است. براساس آمار سازمان بهداشت جهانی، کره‌جنوبی، با ۳۱ مورد در هر صدهزار نفر، دومین نرخ خودکشی (پس از لیتوانی) را در جهان دارد که میزان خودکشی طی ۱۰سال گذشته این کشور نیز ۲برابر شده است.

ایجاد موج فرهنگی کره‌ای: از اواسط دهه ۹۰، به‌دلیل توسعه اقتصادی کره، تقویت ابعاد مربوط به هویت فرهنگی این کشور و همچنین افزایش توانمندی آن در صنایع فرهنگی، نهادهای فرهنگی کره‌جنوبی تلاش کردند تا برای کشور جایگاه جدیدی در فرآیند جهانی شدن تعریف کنند و به همین دلیل با سیاست‌گذاری و برنامه‌ریزی دقیق و تولید محصولات جدید فرهنگی که تلفیقی از فرهنگ سنتی و مدرن کره است، در عرصه جهانی رقابت فرهنگی وارد شده و دست به ایجاد موجی موسوم به «موج کره‌ای» یا هالیو به زبان محلی زده که از مصادیق آن می‌توان به تولید درام‌های کره‌ای، مد لباس‌های کره‌ای، معرفی آشپزی و مراسم چای کره‌ای، آرایش موبه سبک کره‌ای، تشویق سیاست‌های مربوط به توریسم، ترویج زبان و مدنیتش کره‌ای اشاره کرد، که تاکنون توانسته جایگاه خاصی را در کشورهای مختلف دنیا به‌ویژه کشورهای آمریکای لاتین و خاورمیانه کسب کند.

نگاه
شرایط و هزینه زندگی در سئول

کره‌جنوبی با ۹۸ هزار و ۴۸۴ کیلومتر مربع وسعت (صدوسومین کشور جهان) در نیمکره‌شرقی در شرق قاره آسیا در کنار دریای زرد (در مغرب) ژاپن (در مشرق) و چین‌شرقی (درجنوب) و در همسایگی کشور کره‌شمالی در شمال واقع شده است. کره‌جنوبی کشوری نیمه‌کوهستانی بوده و ارتفاعات آن عمدتا در نواحی مرکزی و شمال‌شرقی واقع شده‌اند (ازجمله کوه‌های تیسماک). کره دارای جزیره‌های فراوانی بوده و جنگل‌ها در آن وسعت زیادی دارند. آب‌وهوای آن گرم و مرطوب و بارباران است. کره‌جنوبی دومین رشد سریع اقتصادی دنیا در ۴دهه اخیر را دارا است. این پیشرفت قابل توجه که کره‌جنوبی را در کمتر از نیم‌قرن بدل به کشوری پیشرفته و ثروتمند کرد، اغلب معجزه رودخانه‌ها نامیده می‌شود و در مجامع بین‌المللی صفت «ببر آسیا» را برای این کشور به ارمغان آورده است. امروزه اقتصاد موفق کره‌جنوبی الگویی برای بسیاری از کشورهای درحال توسعه است. کره‌جنوبی اکنون دارای اقتصاد توسعه‌یافته چندین هزار میلیارد دلاری و یکی از اعضای سازمان همکاری و توسعه اقتصادی OECD است و توسط بانک جهانی جزو اقتصادهای بالادست بالا و از دیدگاه صندوق بین‌المللی پول IMF به‌عنوان یکی از اقتصادهای پیشرفته طبقه‌بندی شده است و در همین راستا سئول، پایتخت این کشور یکی از ۱۰ شهر برجسته اقتصادی و مالی جهان است. کره‌جنوبی به‌رغم کمبود منابع طبیعی و دارابودن کمترین مساحت در میان کشورهای گروه ۲۰ به‌عنوان یکی از اقتصادهای نیرومند دنیا تلقی می‌شود. اقتصاد کره‌جنوبی، چهارمین اقتصاد بزرگ آسیا و سیزدهمین در دنیاست. همانند آلمان غربی و ژاپن، صنعتی‌سازی سریع از دهه ۱۹۶۰ کره‌جنوبی را به یکی از بزرگ‌ترین کشورهای صادرکننده در جهان تبدیل کرد. این کشور هفتمین شریک بزرگ تجاری آمریکاست. کره‌جنوبی دومین میزان ذخایر ارزی را در میان کشورهای توسعه‌یافته و همچنین ششمین ذخایر ارزهای خارجی را در جهان دارا است. با وجود درآمد بالا بودن وضع حرکت خود را به‌سوی رشد اقتصادی سریع همراه با بالاترین میزان تولید ناخالص ملی، صادرات و تولیدات صنعتی در جهان توسعه یافته ادامه می‌دهد.

> **در اینچئون رستوران‌های معروف جهان هم شعبه دارند اما مشتریاتشان بیشتر خارجی‌ها هستند و کره‌ای‌ها سعی می‌کنند در رستوران‌های خودشان که فضای متفاوتی دارند و در بعضی از آنها باید روی زمین بنشینند، غذا بخورند. بخشی از این اتفاق به سلیقه غذایی این مردم مربوط است اما بخش اصلی‌اش برمی‌گردد به پولی که نباید از مرزهایشان خارج شود.**

در سال ۲۰۰۸ سئول به‌عنوان ششمین شهر پرقدرت اقتصادی دنیا شناخته شد که کمپانی‌های عظیمی نظیر ال‌جی، سامسونگ، هیوندای، کیا و... در این شهر واقع شده‌اند.

در این جابه‌اختصار مشخصات منحصربه‌فرد شهر سئول معرفی می‌شوند:

۱- یکی از ۱۰ شهر برتر دنیا از منظر «شاخص شهرهای جهانی»

۲- یکی از ۱۰ مرکز تجاری و مال برتر دنیا

۳- ششمین شهر پرقدرت اقتصادی دنیا

۴- اولین شهر دارای مجموعه فناوری اطلاعات (IT complex) در دنیا

۵- اولین شهر دارنده DMB، تلویزیون‌های موبایلی، WiBro و اینترنت پر سرعت موبایل در دنیا

۶- دارنده سومین متروی دنیا از نظر تعداد مسافر جابه‌جا شده در سال (بالغ بر ۲۰۰ میلیون مسافر)

۷- دارنده عنوان «بهترین فرودگاه جهان» از نظر «سازمان بین‌المللی فرودگاه‌ها»

۸- دارنده عنوان «بهترین پایتخت طراحی شده در سال ۲۰۱۰» از نظر «سازمان بین‌المللی مجتمع‌های طراحی صنعتی»

در سال ۱۳۵۱ این شهر پیمان خواهرخواندگی را با شهر تهران امضا کردند که به‌موجب آن یک خیابان در تهران به نام «سئول» و یک خیابان در سئول به نام «تهران» نام‌گذاری شده است. خیابان «تهران» در سئول یکی از مراکز مهم تجاری و سیاسی کشور کره‌جنوبی است که دفتر مرکزی شرکت‌های عظیمی همچون ال‌جی و سامسونگ در این خیابان واقع شده‌است.

در شهر سئول ۳۸ دانشگاه و مرکز آموزش عالی وجود دارد که همگی از مراکز بسیار معتبر دانشگاهی در کره‌جنوبی و حتی دنیا است.

زندگی در کره‌جنوبی از نگاه ایرانی

مردم کره در کل آدم‌های میهن‌پرستی هستند. تفاوت‌ها را از همان بدو ورود به خاک این کشور می‌شود به‌وضوح مشاهده کرد، تقریبا بیشتر اجناس فروشگاه‌ها کره‌ای است، کمتر کسی به زبان دیگری حرف می‌زند و جالب این‌جاست که در شهر بزرگی مثل اینچئون، تابلوهای راهنمایی در سطح شهر نوشته دیگری به غیر از نوشته کره‌ای ندارد. البته این حس را تا قبل از این که با آنها برخورد نداشته باشید، چندان متوجه نمی‌شوید. فلسفه کره‌ای‌ها این است: آنها عرق ملی دارند و برای حمایت از کشورشان باید هر کاری انجام دهند. آنها مردمی هستند با عقاید خاص، به‌سرسختی همسایگان شمالی، پایبند به سنت‌ها و باز در اجرای سیاست‌ها فرهنگی که توانسته در ۵۰سال گذشته این امپراتوری پیر شرق دور را به قدرتی در اقتصاد دنیا تبدیل کند.

از زمان ورود به اینچئون تقریبا هیچ خودرویی به‌غیر از خودروهای ساخت شرکت‌های خودروسازی هیوندا و کیاموتور در سطح شهر به‌چشم نمی‌خورد. البته خودروسازهای کشورهای بزرگ در این شهر نمایندگی دارند اما سرشان خلوت‌تر از آن است که فکرش را بکنید.

«کره‌ای جنس کره‌ای بخر» این فرهنگ غالبشان است. چیزی که باورش دارند. شاید خیلی از آنها وضع مالی مناسبی داشته باشند اما در خیابان‌هایشان کمتر می‌بینید که کسی سوار بنز یا بی‌ام‌دبلیو شده باشد. «لی» یکی از مردم این جاست. یک مهندس ساختمان که برای تماشای مسابقه‌های شنا به ورزشگاه آمده و گالکسی سری پنجش را در دست دارد تا مدام از خود و هموطن سلفی بگیرد. او که خودروهای هم محصول کارخانه کیاست، می‌گوید: «معمولا آدم‌های سیاسی و شخصیت‌ها سوار خودروهای لاکچری خارجی می‌شوند» کره‌ای‌ها حتی خودروهای سنگین را هم خودشان تولید می‌کنند و شرکت‌هایی مثل هیوندا و دوو وظیفه تولید این خودروها را برعهده دارند؛ «وقتی خودمان می‌توانیم چیزی را تولید کنیم چرا باید برای مشابه خارجی‌اش پول بدهیم؟» تولیدات کشور من همه‌دنیا را گرفته‌اند»

اما این تمام ماجرا نیست حس میهن‌پرستی آنها به این جا ختم نمی‌شود. در اینچئون رستوران‌های معروف جهان هم شعبه دارند اما مشتریاتشان بیشتر خارجی‌ها هستند و کره‌ای‌ها سعی می‌کنند در رستوران‌های خودشان که فضای متفاوتی دارند و در بعضی از آنها باید روی زمین بنشینند، غذا بخورند. بخشی از این اتفاق به سلیقه غذایی این مردم مربوط است اما بخش اصلی‌اش برمی‌گردد به پولی که نباید از مرزهایشان خارج شود.

آنها که دوغبول بزرگ تولیدکننده تلفن همراه در کشورشان دارند، تقریبا بعید است به غیر از گوشی‌های سامسونگ و ال‌جی از گوشی‌های دیگری استفاده کنند.

وقتی از آنها سوال می‌کنی که مثلا چرا تلفن همراه شما آیفون نیست، واکنش‌های متفاوتی نشان می‌دهند. «هیون می» که در شهر اینچئون از کارمندان برگزار کننده مسابقه‌ها است در این‌باره می‌گوید: «این جا همه محصولاتی را که تولید خودمان است، استفاده می‌کنند. البته سامسونگ بیشتر. امکاناتی که آنها به ما می‌دهند، سازگار با محیط خودمان است، ارزان‌تر است و کارآیی‌های بیشتری دارد.»

درحالی که تب آیفون دنیا را تسخیر کرده، کره‌ای‌ها اسمارت‌فون داخلی را به هر چیزی ترجیح می‌دهند: «خیلی از مردم جهان هم می‌گویند که گوشی‌های کره‌ای بهترین هستند و بیشتر مردم جهان هم از محصولات سامسونگ استفاده می‌کنند. ما در کره جنس کره‌ای می‌خریم چون هم محصولات خوبی دارد و هم هزینه‌ای که می‌کنیم برای کشور خودمان است. پولمان هم صرف پیشرفت کشور خودمان می‌شود.»

پیدا کردن کره‌ای آیفون‌دار خیلی کار ساده‌ای نیست اما «کیم‌هایکو» یکی از استثناهاست: «آیفون من هدیه است. خودم نخریده‌ام اما گوشی خوبی است. با این حال در کره مردم ترجیح می‌دهند تلفن‌های ساخت کشور خودشان استفاده کنند. آنها این کار را حتی از هستند. محصولات ما اگر چیز بیشتری از سایر محصولات نداشته باشد، کمتر از این گوشی‌ها نیست»

این میل به پیشرفت ملی در وجودشان ریشه دوانده و مرزهایشان به‌روی دنیا باز است و برای نشان دادن خودشان و تأکید بر اعتقادات‌شان نیازی به بستن مرزها یا در افتادن با بقیه دنیا ندارند. آنها در زندگی شخصی بسیار مقتصد و بسته عمل می‌کنند و در سطح اجتماع و سیاست‌های حکومتی لیبرال‌اند، شاید درست برعکس همسایه‌های شمالی‌شان!